

# ಒಂದು ಹೀರಿಕೆ

## ಶಿರೋಖಿ ೫:೩

“ಯಿಹೋವನೇ, ಉದಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸ್ವರವು ಸಿನಗೆ ಕೊಳ್ಳಬಂದದ್ದು;  
ಉದಯಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ [ಹಾಥನೆಯಿಸ್ತು] ನಮಹಿಸಿ ನಡುತ್ತರಬಂಸ್ತು ಎದುರು  
ನೊಳಬುತ್ತಿರುವನು” (ಕೀರ್ತನೆ ೫:೩).

ನನ್ನ ಜೀವಿತ ಮತ್ತು ನನ್ನ ನೇವೆಯು ಒಂದು ಧ್ವನಿ ಸುರುಜಿಯಿಂದ 1978ರಲ್ಲಿ  
ಅಮಾಲಾಗ್ರಾವಾರಿಯೂ ಸಿಕ್ಯುವಾರಿಯೂ ಬಡಲಾಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಒಬ್ಬ ದಯನ್ನು ಆಷ್ಟಿಕ  
ದೃಕ್ಯನು ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಅವರ ಆಷ್ಟಿಕ ನಂಬಂಧವನ್ನು ಕುಲತು ಪ್ರಸಂಗಿಸಿಗೆ  
ಬೋಳಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅರವತ್ತುಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅವನು ದೇವರಿಗೆ ಪ್ರತಿದಿನದ  
ತ್ರಫಳ ತಾನನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದನು. ದೇವರೊಂದಿಗಿನ ನನ್ನ ಧೈನಂದಿನ ನಡೆಯುಬಿಂದು  
ಕಾಲಿವಾದದ್ವಾರಿದ್ದರೂ, ಅದು ಸರಳವಾದದ್ವಾರಿತ್ತು ನಮ್ಮೆಲ್ಲ ಎಷ್ಟು ಜನಲಿಗೆ ಪ್ರತಿದಿನದ  
“ತ್ರಫಳ ತಾನು” ಇರುವುದು? ನಾವು ಅದರೊಂದಿಗೆ ಏನು ಮಾಡುತ್ತೇಬೇ? ನನ್ನದು  
“ಒಂದು ಕರ್ತ್ವ ಕಾಫೀ ಮತ್ತು ಇಲ್ಲಾನ್ ಚೌಳಿಗ್ರಾ ನಾನ್ಯಾನ್ಗ್ರಾ” ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ.  
ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಪ್ರತಿದಿನ ಹೂರಂಜಿಸುವದಕ್ಕಿಂತ ಯಾವುದು ಉತ್ತಮ ಮಾರ್ಗವಾಗಿರೇ?  
ಇದನ್ನು ಬಿವತ್ತಿ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ವಿನಾಗುವುದು? ಆಷ್ಟಿಕ ದೃಕ್ಯಾನಾಗಿರುವುದು,  
ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯ, ಬಿದ್ಯೆಯ, ತಲಾಂತಿನ ಇಲ್ಲವೇ ವೃತ್ತಿಕ್ರಿಯ ಬಿಷಯವಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ.  
ನಮಯ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟರೆ, ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಆಷ್ಟಿಕ ದೃಕ್ಯಾಗಬಹುದು! ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಸಿನ್ನ  
ಅನುದಿನದ ನಡೆಯುಬಿಂದೆಲ್ಲ ಬೆಳಿಯಬಹುದು.

### ನರಭಕ್ತಿ

ದೇವರೊಂದಿಗೆ ದಿನವನ್ನು ಹೂರಂಜಿಸುವುದು ಬಹಳ ಸರಳವಾದದ್ವಾರಾ  
ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯಿಂದ್ದೂ ಆಗಿದೆ. ಸಮಸ್ಯೆಗ್ರಾ ಮೇಲೆ “ಕಾಯ್ ಮಾಡಲು” ಹೆಚ್ಚಿ  
ಬಯಸುತ್ತೇವೆ. “ಹೇಗೆ ಮಾಡಬೇಕು” ಎಂಬ ಪ್ರಸ್ತುತಿಗಳನ್ನು ಓದುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು  
ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯಾಯಕ ಧ್ವನಿಸುರುಜಿಗಳಿಗೆ ಕಿಬಿಗೊಡುತ್ತೇವೆ. ಜರ್ಣಲ್‌ಸ್ಟಿಗಳನ್ನು ಲಿಟ್‌  
ಬ್ರೋಗ್‌ಲ್ಯಾಂಗ್ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತೇವೆ. ಉತ್ತಮ ಜೊತೆಗಾರರಾಗಿರುವುದು ಮತ್ತು  
ತಂಡೆತಾಯಿಗಳಾಗಿರುವುದು, ಜಿಂತೆ, ವ್ಯಯ ಮತ್ತು ಗುಣಗಳಷ್ಟುವದನ್ನು ಹೇಗೆ  
ಜಿಂತುವುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥಯನ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಅಂಥ ಬಿಧಾನಗಳು ಸೂತ್ರಗ  
ಳಿಂದಿಗೆ, ಕಲೀಗಳಿಂದಿಗೆ ಮತ್ತು ನಾಮಾನ್ಯವಾದ ಸಿರಾಲೀಗಳಿಂದಿಗೆ ಅಂತ್ಯಗೊಳ್ಳು  
ತ್ತಬೇ. ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಯಾಕೆ ನಡೆಯಬಾರದು? ಬೈಬಲು ವೃತ್ತಿಗಳ ಮೇಲೆ ಕೇಳಿದ್ದಿಕ್ಕ  
ಲಿನುತ್ತದೆ ಆದರೆ ಬಹಿಗಳ ಮೇಲಲ್ಲ. ದೇವರು ಸಿನಗೆ ತೊಂದರೆಯನ್ನಾಗುವು, ನನ್ನ  
ಮತ್ತಜೀಗೆ ಉತ್ತಮ ತಂಡೆಯಿರುವನು, ಮತ್ತು ನಾನು ನೇವೆ ಮಾಡುವ ನಭಿಗೆ ಉತ್ತಮ  
ಪ್ರಸಂಗಿಯಿರುವನು! ಸುವಾರ್ತೆಯ ಹೆಚ್ಚಿ ಉತ್ತಮ ವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು! ನಾವು

ಆರಾಧಿಸುವ ಮತ್ತು ನಡೆಯುವ ದೇವರಂತೆ ನಾವು ಆಗುವೆವು. ಅತ್ಯಿಕ್ತ ಕಾರ್ಯವು ಅತ್ಯಿಕ್ತ ಜನಲಿಂದ ಮಾತ್ರವೇ ಮಾಡಲ್ಪಡುವುದು.

ಒಂದು ನಿಖಿಳಕ್ಕಾದರೂ ನಾನು ಹಲಿಶ್ರೋಣನಾಗಿರಲಾರೆನು, ಆದರೆ ಒಂದು ನಲಕ್ಕು ಒಂದು ದಿನ ನಾನು ನಂಜಗನ್ನಾಗಿರಬಹುದು (ಪ್ರತಿಭನೆ 2:10). ಎಂಥಾ ಹಲಿಕಾರ! ನಾನು ನಂಜಗನ್ನಾಗಿದ್ದರೆ ಕರ್ತನು ಯಾವ ದಿನ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದರೂ ನನಗೆ ಜಿಂತೆಯಾಗಿದ್ದಲ್ಲ! ಇದು ನಮ್ಮ ಸಭೆಯ ಹಾಜರಾತಿಯ ಸಮನ್ಯೇಯನ್ನು ಹಲಿಹರಿಸುವುದು! ದೇವರೇಂದಿಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಜನರು “ಸಭೆಯನ್ನು ಜಣ್ಣಿಜಿಡುವದಿಲ್ಲ.” ದೇವರು ಭಾನುವಾರ ಎಣ್ಣಾಗಿದೆ? ದೇವರೇಂದಿಗೆ ನಡೆಯುವ ಜನರು ಆತ್ಮಿಯರಾಗಿ ಇರುವರು. ಈ ಭಾಲೇಕಾರ ಜೀವಿತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಯೂಲಿಟಿ ಮಾತ್ರವೇ ತಂತ್ರಹದಿಯಾಗಿರುವುದು.

ಈ ದಿನವು ನನಗೆ ಬೇಕಾದದ್ದೆಲ್ಲ ಆಗಿರುವುದು -

ಈ ದಿನವು ನಾನು ಕೈತೊಳ್ಳಬಹುದಾದದ್ದೆಲ್ಲ ಆಗಿರುವುದು -

ಈ ದಿನವು ನನಗಿರುವದೆಲ್ಲವೂ ಆಗಿರುವುದು.

ತೆಲವು ಎರಡು ಹೆಚ್ಚಿಗಳು ಮಾತ್ರ ಜೀವಿತವನ್ನು ರಚಿಸುವವು (ಯಾವುದೇ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳೇ ಶ್ರೀಷ್ಠಿತರೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತಬೇ). ಮೊದಲನೆಯದು, ಹೂರಂಭನು, ಈಗ... ನೀನು ಹೂರಂಭನತಕ್ಕದ್ದು! ಎರಡನೆಯದು, ಸಿಳಿನಬೇಡ! ಕೈನ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ನಡೆಯುವಿಕೆಯಂದ ಅನುಸಂಹಳಣೆ ಹೆಚ್ಚಿಯಾಗಿದೆ. ಸಿನ್ನ ಒಂದೇ ಒಂದು ಜೀವಿತಕ್ಕಾಗಿ ನೀನು ವಿನು ಮಾಡಲಿತ್ತಿದ್ದೀ? ದೇವರೇಂದಿಗೆ ನಡೆಯುವ ಒಬ್ಬ ವೃತ್ತಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ತಮನಾಗಿರಲಾಗಿ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕ್ಷಣವನ್ನು ನಾವು ದೇವರೇಂದಿಗೆ ತಂತ್ರಹದಿಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕಾಳ್ಜಿವಾಗಿ ಜೀವಿಸುವಿಕೆಯು ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಷ್ಟ ದ್ವಾಗಿರುವುದು. ರಹಸ್ಯವು ಒಬ್ಬ ಭಕ್ತಿಯಿಷ್ಟ ಜೀವಿತದಲ್ಲಾಗಿದೆ; ಒಬ್ಬ ಅತ್ಯಿಕ್ತ ಜೀವನದ ಅಳತೆಯ ಯಂತ್ರವು ಅವನ ಭಕ್ತಿ ಪೂರ್ವಕವಾದ ಜೀವಿತವಾಗಿದೆ.

### ಎಂಬ್ರಾನಿಕಾಗಿ ಮಾತಾಪುರುಷ

ಹೊಬಿಅಟಕ್ಸ್ ಎಂಬುದು ಹಾರೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸುವ ವಿಜ್ಞಾನವಾಗಿದೆ. ಹಾರೆದ ಶೀಫಿಡಕೆಯಿಲ್ - “ದೇವರೇಂದಿಗೆ ನನ್ನ ಅನುದಿನದ ನಡೆಯುವಿಕೆ”ಯಿಲ್ಲಯ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪದವನ್ನು ನಂಬಿಂಧಿಸುವುದು ಒಂದು ಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆ.

1. “ದೇವರು.” ಶೀಫಿಡಕೆಯಿಲ್ “ದೊಡ್ಡ ಹದ” ಯಾವುದು? ದೇವರು! ಬಿಲಿಯಲ್ಲಿದೆವನು, ಮಾಡುವದೆವನು, ನಿತ್ಯನು, ಹಲಿಶ್ರೋಣವಾದ ದೇವರು! ನಮ್ಮ ಸಮಾಜವು ನಾವುಭಾಂತು, ಸ್ವಷ್ಟಿಯನ್ನು, ಹಲಿಶ್ರದ್ಧನಾದ, ಮನುಷ್ಯನ ತಿಳವಜಿಕೆಯನ್ನು ಬೀರಿದ ದೇವರು ಇರುವದರ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಾನ್ಯ ಕೆಳಿದುಕೊಂಡಿದೆ. ದೇವರು ದೇವರಾಗಿದ್ದನೇ ಮತ್ತು ನಾನು ಆಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ದೇವರು “ದೇವತ್ವವನ್ನು” ಯೋಜಿಸಿಲ. ದೇವರು ನಂಶ್ರೋಣವಾದವನು, ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿರುವವನು, ನಾಯಾಯದಂತನು, ಸಿಂಹಿತಂತನು, ದಯಾಯಿಷ್ಟವನು ಮತ್ತು ನಕ್ಯಾತಂತನು ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ದೇವಲಾಗಿ ನಮಗೆ “ಹಲಿಶ್ರಹ ಹಸಿವು” ಇರತಕ್ಕದ್ದು. ದೇವರು ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ತನ್ನ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಉಂಟುಮಾಡಿದನು (ಅಡಿಕಾಂಡ 1:26, 27). ಮನುಷ್ಯನು ಇಂದು ಮನುಷ್ಯನ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ದೇವರನ್ನು ಹುನಿಸಿ ನಂಬಿಂಧಿಸಿದ್ದಾನೆ. “ಅಂಥಹ ದೇವರಲ್ಲಿ ನಾನು ನಂಬಲಾರೆನು” ಎಂದು

ಜನರು ಹೇಜಿದ್ದಾರೆ. ದೇವರು ಯಾವ ಲಿಂಗಿಯಲ್ಲ ಇರಬೇಕೆಂದು ತೀವ್ರಮಾನಿಸಿನುವದಕ್ಕೆ ಮನುಷ್ಯನು ಎಷ್ಟರವನು? “ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನನನ್ನು” ಇಷ್ಟು “ಸೃಷ್ಟಿನಲ್ವಷ್ಟದ್ದನ್ನು” ಅರಾಧಿ ಸಿದ್ಧಕ್ಕಾಗಿ ಹೊಲನು ತನ್ನ ನಮಾಜಿವನ್ನು ಗಡಲಿಸಿದನು (ರೋಮಾಪ್ರ 1:16-32). ಯಾವುದೇ ಹಾಣಂಡವಾದಪ್ರ ದೇವರನ್ನು ಮಾನವ ಸ್ವರಾಹದಲ್ಲ ಸೃಷ್ಟಿನುವದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮೊಳನಕರವಾದದ್ವಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ! ದಶಾಜ್ಞೀಗಳಲ್ಲ ಮೊದಲನೆಯ ಅಜ್ಞೆಯು ದೊಡ್ಡ ಅಜ್ಞೆಯಾಗಿದೆ: “ನಾನಲ್ಲಿದೆ ನಿನಗೆ ಬೇರೆ ದೇವರುಗಳು ಇರಬಾರದು” (ಬಿಂಬಾಳಜ್ ನಕಾಂಡ 20:3).

ಒಂದು ನರಭ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ - ನಾವು ದೇವರನ್ನು ತಿರಸ್ತಲಿಸಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಇಂದು ನಮಾಜವು ನಮ್ಮ ಸಿಯಂತ್ರಣದಿಂದ ತಪ್ಪಿಹೋಗಿದೆ! ನಂಗತಿಗಳನ್ನು ಒಂದಾಗಿ ಕೂಡಿಸಿ ಹಿಡಿಯಾಗ್ನೆ ನಮಗೆ ಒಂದು ಕೇಂದ್ರವಿರುವದಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀತೆಂಬಂದು ದಿನಕ್ಕೂ ದೇವಲಿಂದ ಬಂದ ಒಂದು ವರಪಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಜೀವಿತಗಳ ಶ್ರೀತೆಂಬಂದು ದಿನದಲ್ಲಿ, ದೊಡ್ಡ ತೀವ್ರಮಾನಗಳು ಮತ್ತು ಅಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳು ಎರಡರಿಂದೂ ದೇವರು ಇರುತ್ತಾನೆ. ದೇವಲಿಗಾಗಿ ಯಾವುದೂ ಅತೀ ದೊಡ್ಡದಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ; ದೇವಲಿಗಾಗಿ ಯಾವುದೂ ಅತೀ ನಣ್ಣದಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ನಮಾಜವು ಎಲ್ಲಾ ತಪ್ಪಾದ ಸ್ಥಳಗ ಇಲ್ಲ ನಕ್ಕೆಕ್ಕಾಗಿ ಹುಡುಕುತ್ತಾಗೆ. ದಿನದಿನವೂ ದೇವಲಿಗೆ ಸ್ತಂಭತ್ವ ಹೇಳಿ, ದೇವರನ್ನು ಅಲನು, ದೇವರೋಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡು, ದೇವರೋಂದಿಗೆ ಜೀವಿಸು. ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾತ್ರವೇ ನಾವು ಹುಡುಕಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತೇವೆ. ಯಾವಿಂದಲಾದರೂ ಹಿಡಿಯಲ್ಲಿಡಲಾಗುವಂತೆ, ವಿನಸ್ತಾದರೂ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮ ದೈನಂದಿನ ನಡೆಯುವಿಕೆಯಲ್ಲ ಶ್ರಗತಿಯ ಮುಖಾಂತರ ಮುಂದುವಲಿಯುತ್ತೇವೆ:

“ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ದೇವರ ಅಗತ್ಯತೆಯಾಗಿದೆ.”

“ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ದೇವರು ಬೇಕು.”

“ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ದೇವರು ಇರತಕ್ಕಾದ್ದು!”

2. “ನಡೆ.” ಕೈನ್ಯತ್ವಪ್ರ ಒಂದು ನಡೆಯಾಗಿದೆ, ಅದರೆ ಘಾತಿಗಾರಿಕೆ ಅಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಅನೇಕರು ಘಾತಾಡುವದನ್ನು ಮಾತಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದರೆ ನಡೆಯುವದನ್ನು ನಡೆಯುವದಿಲ್ಲ: ಕೈನ್ಯತ್ವಪ್ರ ಘಾತಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿದದ್ವಾಗಿರುವದಿದ್ದರೆ, ನಮ್ಮುಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿದವರು ಪರಲೀಳಕ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿರುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅಹೋನ್ತಲರ ಕೈನ್ಯಗಳು 17ರಿಂದಲ್ಲಿ ಅಲಿಯಾಹಾಗರದಲ್ಲಿಯ ಜನರು “ಹೊನ ಹೊನ ನಂಗತಿಗಳನ್ನು ಹೇಳಲಿವದಕ್ಕೂ ಕೇಳಲಿವದಕ್ಕೂ” ನಮಯ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು (ವಜನ 21ಇ). ಅವರು ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ತಿರಸ್ತಲಿಸಿದರು ... ಹೊಲನ ಕಡೆಗೆ ಅವರು ಅಪಹಾಸ್ಯ ಮಾಡಿದರು. ಅಜ್ಞೀಕರಿತಯು ಒಂದು ನಡೆಯುವಿಕೆಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಭಾವನೆಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವದಿಲ್ಲ, ಭಾವನೆಗಳಿಗೆ ಬೈಬಲು ಎಷ್ಟು ಅಲ್ಲ ಏಮನೆಂಬನ್ನು ಹೊಡುವದೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿರುವಿಯೋ? ಶ್ರೀ ದಿನದ ಜೀವನದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲ ಮನುಷ್ಯನೊಂದಿಗೆ ದೇವರು ನಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ಎಂಥಾ ದೇವರು! ಎಂಥಾ ಜೀವಿತ!

ವಿಮಾನದ ಜಾಲಕರು ನೆಲದ ಮೇಲನ ಶಾಲೆಯೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಹೈ - ಬೆಂಕ್ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇದು ಕೇಗೆ ಸಿಣಾಯಕವಾದದ್ವಾಗಿದೆ. ಹಿಂದಿನ್ನರೂ ಒಬ್ಬನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬಹುದು, ಹಲ್ಲಿಕ್ಕೆಗಳಲ್ಲ ಉತ್ತೀರ್ಣನಾಗಬಹುದು - ಮತ್ತು ಅವನು ವಾಯುಮಾನದಲ್ಲ ಪರಿಸ್ಥಿತನಾಗಬಹುದು. ಅದರೆ ಅವನು ವಿಮಾನ ಹಾಲನುವದನ್ನು ಕಲಾಯಿವವರೆಗೆ ಅರ್ಹತೆಯಿಂತೆ ವೈಮಾನಿಕನಾಗುವದಿಲ್ಲ. ನೆಲದ

ಮೇಲನ ಶಾಲೆ ಮಾತ್ರದೇ ಬೈಪಾಸಿಕನ್ಸಾಗಿ ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ! ಜೀವನದ ಎಲ್ಲಾ ಕ್ಷೇತ್ರ ಗಳಲ್ಲ ರಾಧಿಸುವಿಕೆಯು, ರಾಧಿಸುವಿಕೆಯು, ರಾಧಿಸುವಿಕೆಯು ಅಗತ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನೀವು ಶ್ರುತಿನುವುದಲಂದ ಶ್ರುತಿನುವುದನ್ನು ಕಲಾಯುವಿಲ; ನಡೆಯುವದಲಂದ ನಡೆಯುವದನ್ನು ಕಲಾಯುವಿಲ. “ತಕ್ಷಣದ ಆತ್ಮಿಕತೆ” ಇರುವದಿಲ್ಲ. ಅತಿಯಾದ ಭಕ್ತಿಯಂದ ಮಾತಾಡುವ ಜನರು ಸುತ್ತಲೂ ಇರುವಾಗ ನಾನು ಭಯಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಈ ನಡೆಯುವಿಕೆಯು ಮಾರಾತ್ಹಾನ್ ಆಗಿದೆ, ಒಂದು ಉಡುವಿಕೆಯಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಇದೊಂದು “ಹಾಕ್ರಿನಾಳ್ಯ” ಉಟಪಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಇದು ತಮಾಣಿ, ತಮಾಣಿ, ತಮಾಣಿಯಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ನಡೆಯುವಿಕೆಯನ್ನು ನನ್ನಗಾಗಿ - ನನ್ನ ತಾಯಿಯಾಗಾಗಿ, ನನ್ನ ತನಗಂರಿಯಾಗಾಗಿ - ಬೇರೆ ಯಾರೂ ನಡೆಯಲಾರರು. ನಾನು ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ನಡೆಯುವಿಕೆಗಾಗಿ ನಾನೇ ಜಬಾಪ್ಪಾರನಾಗಿದ್ದೇನೆ.

3. “ಅನುದಿನವ್ಯಾರ್ಥ.” ಜೀವಿತವು ನಿತ್ಯವಾಗಿ ಅನುದಿನದ್ವಾಗಿದೆ. ಮಾನವ ಕೃಳೆಂಡಲಗೆ ಕೇವಲ ಮೂರು ದಿನಗಳಿವೆ - ನಿನ್ನೆಯ ದಿನ, ಇಂದಿನ ದಿನ ಮತ್ತು ನಾಳೆಯ ದಿನ. ನಿನ್ನೆಯ ದಿನವು ದಾಟಹೋಳಿದೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಬಡಲಾಯಿಸಲಾಗ್ಯಾದು. ನಾಳೆನ ದಿನವು ಎಂದಿಗೂ ಬರುವದಿಲ್ಲ, ನಾನು ಇಂದಿನ ದಿನದೊಂದಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ದೇವರು ನಮ್ಮನ್ನು ನಿನ್ನೆಯ ದಿನ ಇಲ್ಲವೇ ನಾಳೆಯ ದಿನ ಎಂದು ಕರೆಯುವದಿಲ್ಲ; ಅತನು ಇಂದು ನಮ್ಮನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಾನೆ. ನಿನ್ನೆ ಏನು ಸಂಭವಿಸಿದ್ದರೂ ನಹ, ನಾನು ಇಂದು ನಂಜಗತ್ತನಾಗಿರಬಹುದು. ಹಾಗೆಯೇ, ಇಂದು ದೇವರ ಕೃಪೆಯು ನಾಳೆಗಾಗಿ ನಾಕಷ್ಟಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ! ದೇವರ ಕೃಪೆಯು ಅನುದಿನವ್ಯಾರ್ಥ ನಮ್ಮ ನಂಜಗಸ್ತಿಕೆಗಾಗಿ ಇರುವುದು.

ನಮ್ಮ ಶಿಲುಬೆಯನ್ನು ಅನುದಿನವ್ಯಾರ್ಥ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಬರಬೇಕೆಂದು ಯೇಣು ನಮಗೆ ಹೇಳಿದನು (ಲಾಕ 9:23). ತಾನು ದಿನ ನಿತ್ಯವೂ ನತ್ತು ಹೊಳೆನೆಂದು ಹೊಲನು ಹೇಳಿದನು (1 ಹೊಲಂಥ 15:31). ಅದಿ ನಭೆಯು ದಿನದಿನವ್ಯಾರ್ಥ ಸುವಾತೆ ನಾಲಿತು: “... ಶ್ರುತಿದಿನ ಎಡೆಜಾಡೆ ದೇವಾಲಯದ ಲಾಳುಯೂ ಮನೆಮಾನೆಯಿಳುಯೂ ಉಪದೇಶಿಸಾಡುತ್ತಾ ಶಿಶ್ರುನಾದ ಯೇಣುವಿನ ವಿಷಯವಾದ ಶುಭವರ್ತನೆಯಾನವನ್ನು ನಾರುತ್ತಾ ಇದ್ದರು” (ಅರ್ಜೋನುಲರ ಶ್ರುತ್ಯಗಳ 5:42). ಅನುದಿನವ್ಯಾರ್ಥ! ನಾವೂ ಅನುದಿನವ್ಯಾರ್ಥ ಉಾಟ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ಮಲಗುತ್ತೇವೆ ಹಾಗೂ ಜೀವಿಸುತ್ತೇವೆ! ಹಿಂಗಿ ದ್ವರೂ, ಶ್ರುತಿದಿನವ್ಯಾರ್ಥ ನಲಿಯಾದ ಮಾಗ್ನದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುವುದು ಅತೇ ಕಷ್ಟಕರವಾದ ದ್ವಾಗಿದೆ. ಈನ್ನಲಿಗಾಗಿ ಬಣ್ಣಿ ಧರಿಸುವುದು ಸುಲಭ: ನಾವೆಲ್ಲರೂ ದೊಡ್ಡ ದಿನಗ ಶಿಳ್ಳ ದೊಡ್ಡಪಾಗಿರುತ್ತೇವೆ. ನಾವೆಲ್ಲರೂ “ತೇಲಪ್ಯಾಂದು ದೊಡ್ಡ ನಂಗತಿಗಳನ್ನು” ಮಾಡಲು ಬಯಸುತ್ತೇವೆ. ದೇವರು ಬಯಸುವಂಥದ್ವೇಲ್ಲವೂ ನಮ್ಮ ದೈನಂದಿನ ನಡೆಯುವಿಕೆಯಾಗಿದೆ. “ತೇಭಲವಲ್ಲದ್ದು” “ಧಾರ್ಮಿಕ ಭಾವನೆಗಳು” ನೋಡು ಹೊಳೆನುತ್ತೇವೆ. ಶ್ರೇಷ್ಠಪ್ರವು ಒಂದು ನಡೆಯುವಿಕೆಯಾಗಿದೆ, ಉರುಳುವ ನಾವೆಯಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ!

“Carpe diem” ... “ದಿನವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಲ!” “ಈ ದಿನವು ಯೇಹೊಂದ ಸಿಂದಲೇ ನೇಮುಕವಾದದ್ದು; ಇದರಿಂದ ನಾವು ಉಲ್ಲಾಸದಿಂದ ಅನಂದಿನೋಣ” (ನೋಡಿಲ ಕೀರ್ತನೆ 118:24). ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಲ. ಅದರ ಸದುಹಯೋಣ ತೇಗೆಯಿಕೊಳ್ಳಿ. ಭಕ್ತಿಯ ಜೀವಿತವು ದಿನದಿನವ್ಯಾರ್ಥ ಯಾವುದು ನಲಿಯಾದ್ವಾಗಿದೆಯೇ, ಅಗತ್ಯವಾದದ್ವಾಗಿದೆಯೇ ಅದನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವದನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬನ ಸಂಗಾತಿಗೆ ಆಳ್ಳಿಯಂತರವಾದ ಕಾಣಿಕೆಯು ಎಂದಿಗೂ ಅನುದಿನದ ಯೋಜನೆಗೆ ಮತ್ತು ಗೌರವಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾಗಿರಲಾರದು. ದೇವರ ಅಂತಿಮ ಉದ್ದೇಶವು ನಮ್ಮನ್ನು

“ಕ್ರಿಸ್ತರನ್ನಾಗಿ” ಮಾಡುವುದು. ಇದು ಅನುದಿನವೂ ನಮಯವನ್ನೂ ತೆಯತ್ತೆವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಹೊಳ್ಳುವುದು!

ನಿಮ್ಮ ಆಟಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಎಜ್ಲಿಕೆಯ ಬೇಳಲ್ ಹಜ್ಜಿಲ - “ನಿಮ್ಮ ಚಾನ ನಮಯದ ಬಗ್ಗೆ ಎಂದಿಗೂ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ್ಣುಕೊಳ್ಳಬೇಡಿಲ.” ದೇವರೆಂದಿಗೆ ನಡೆಯುವುದು ದೀನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ದೇವರೆಂದಿಗೆ ನಡೆಯುವುದು ಇತರಲಗಿಂತ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ತಮರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ (ಫಿಉಪ್ಪಿ 2:3). ಅಹಂಭಾವ ಮತ್ತು ದೇವರೆಂದಿಗೆ ನಡೆಯುವುದು ಖೂಶವಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಯಾವ ದೇವಭಕ್ತನೂ ಅರುಹುಪ್ಪಳ್ಳಿಸಾಗಿ ದೇವಭಕ್ತನಾಗಿಯವದಿಲ್ಲ! ನಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿನ ನಡೆಯುವಿಕೆಯು ನಮ್ಮದಾಗಿಯವದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ದೇವರ ಮಹಿಮೆಗಾಗಿ ಇರುವುದು. ಇಂದಿನ ದಿನವು ಯಾವಾಗಲೂ ಇಲ್ಲರುವುದು; ನಾಳಿಯ ದಿನವು ಎಂದೂ ಇರುವದಿಲ್ಲ! “ದೇವರೇ, ನಿಂನು ಮಾಡುವಂತೆ ದಯವಿಟ್ಟು ನಷ್ಟಿ, ನನ್ನೆಷ್ಟಿಂದಿಗೆ, ನಷ್ಟ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿ ಮಾಡು.”

**ಪಿಸ್ತಿ, ನಷ್ಟಿರಿಗೆ ನಡೆಯಿ.**

© 2009 Truth for Today